

Stanovisko Oboru teologie na Teologické vysoké škole ve Friedensau k praxi ordinace v Církvi adventistů sedmého dne

16.3.2016

Při příležitosti rozhodnutí Generální konference v San Antoniu (2015) týkajícího se ordinace žen do duchovenské služby diskutoval Obor teologie o tomto výsledku hlasování a jeho významu, a dospěl jednomyslně k těmto výsledkům:

I. Naše přesvědčení

Jsme přesvědčeni, že současnou praxi ordinace v naší církvi je třeba korigovat na základě Písma svatého. Toto přesvědčení se opírá o následující poznatky:

1. Na jedné straně, Nový zákon svědčí o tom, že uvedení do vůdčích služebností v církvi je nezávislé na pohlaví (Řím 16: 1-12; Fil 4: 2-3; Gal 3:28). Odkazuje také k respektování dané kulturní situace, aby nedošlo k omezení možností pro komunikaci evangelia (1. Tim 2: 11-12; 1. Kor 11: 4-16; 14: 34-40). Pokud ženy nemohou být ustanoveny jako duchovní, omezuje to v naší společnosti šíření evangelia dvojnásobem. Zaprvé tím, že jejich duchovní dary a vůdčí schopnosti zůstávají částečně nevyužity, a zadruhé tím, že církev ztrácí důvěryhodnost v současné společnosti, pokud nerespektuje lidská práva a zdůvodňuje to biblickou křesťanskou tradicí.

2. Na druhé straně, v rozporu s raně křesťanským porozuměním, je ordinace v naší církvi vnímána mnohem méně jako uvedení do služebnosti, ale více jako přechod do nového stavu. To je zřejmé ze skutečnosti, že 1) ženy mohou vykonávat prakticky všechny funkce duchovního, aniž by byly vysvěceny ke svému poslání, a že 2) pouze ordinovaní činovníci mohou ordinovat další. To ustanovuje jednu z forem duchovenského nástupnictví pěstující myšlení v intencích postavení a moci, které bylo v raném křesťanství neznámé. V novozákonní době byla ordinace veřejné ustanovení do služebnosti těmi, kteří o pověření rozhodli (sborem, jeho delegáty, spolupracovníky a vedoucími). Šlo o veřejnou modlitbu za Boží požehnání ve výkonu něčí služebnosti a vzkládání rukou v Božím jménu na zvolenou osobu (Skutky 1:23; 6: 5, 13: 2; 1 Tim 4:14; 2 Tim 1: 6, 2: 2).

Z toho vyplývají mimo jiné následující závěry pro praxi ordinace:

1. Při volbě a následné ordinaci osoby k plnění úkolů a služebností ve sborech nebo sdruženích sborů a uniích je rozhodováno na základě duchovních a profesionálních kritérií. Na pohlaví volených osob nezáleží, pokud to nebrání komunikaci evangelia.

2. Ordinace se vztahuje na konkrétní službu, nikoli na speciální - nebo dokonce nezcižitelný - stav povyšující osobu nad její spoluvěřící. V tomto smyslu konstatoval Výbor pro studium teologie ordinace (TOSC) při Generální konferenci církve v roce 2014: "Ordinace nezavádí královskou hierarchii."

3. Ordinaci provádí zástupci grémií sboru nebo sdružení a unie, kteří přijali rozhodnutí o tom, k čemu a kdo bude pověřen. Přitom není rozhodující, zda oni sami jsou ordinováni nebo ne.

4. Vzhledem k tomu, že ordinace je spojena se služebním poměrem, za nímž stojí příslušná grémia, je platná pouze v oblasti, za kterou jsou zodpovědná tato grémia. Ordinace do duchovenské služby v regionu nezahrnuje automaticky pravomoc vykonávat tuto službu mimo toto území. Je-li někdo povolán sloužit v širší oblasti odpovědnosti (například kazatel byl zvolen jako předseda sdružení), provádí se jiné pověření a ordinace.

II. Naše prohlášení

1. Trpíme s ženami v duchovenské službě za současné situace, která kvůli nedostatečnému pochopení ordinace vede k tomu, že se musejí potýkat s otázkami svého stavu a je bráněno hlásání evangelia.
2. Jsme přesvědčeni, že muži a ženy - vzhledem k jejich stvoření k obrazu Božímu a jejich vykoupení do jednoty v Kristu - mají stejnou hodnotu.
3. Věříme, že Bůh volá stejně muže jako ženy k učenictví, že Kristus je také stejně pověřuje, aby sloužili své církvi, a že Duch svatý je stejně vybavuje duchovními dary.
4. Potvrzujeme zásadu, že "Nesmí nás dělit... rozdíly... mezi mužem a ženou." (Základní článek víry CASD č. 14)
5. Jsme přesvědčeni, že misie a služba naší církve jsou povznášeny ordinací ženských duchovních.
6. Jsme si vědomi toho, že z kulturních důvodů to není možné ve všech oblastech světa, ale že v některých regionech, jako je ten náš, je to nejen kulturně a právně možné, ale dokonce nezbytné.
7. Toužíme po tom, aby se v naší zemi našly cesty k dosažení úplné rovnosti mezi muži a ženami v duchovenské službě.
8. Žádáme obě německé unie a Inter-evropskou divizi, aby zajistily, že ordinace k duchovenské službě v církvi a v organizačních jednotkách naší denominace budou uplatňovány v souladu s výše uvedenými zásadami.
9. Chceme se dále aktivně podílet na diskusi a hledání řešení a uskutečňování našeho příspěvku tak, aby církev mohla být věrohodným svědkem v naší společnosti.

Odbor teologie
Teologické vysoké školy Friedensau
D-39291 Möckern-Friedensau
dekan.theologie@thh-friedensau.de